

е ума; а кормчіе-то [демень] е езикъ-а. О, Господине прилѣжателю! хоратя ти за езика, за що-то е много малѣкъ, нѣ презъ голѣми-тѣ бродове и буйны талазы лесно тебе принася, само ако послушва своего Царя [ума].

Това ти казвамъ; а ти кажи сѣкиму, който ти е драгъ, и който те слуша. Нѣкой дума съсь Давида : Боже избавиме отъ езика лукава чловѣка . . . Кога нѣкого видишь, чи е злое-зыченъ съ него непріятельствувай и се недружи; зацо по-добрѣ е такъвъ да ти е непріятель. Запазай се отъ оржжіе-то, сиречь, отъ думы-тѣ на лукавый; зацо по-добрѣ е да те ударе съ дърво, а не да те лукаво обезчести. Рашето се съ вода не напълня, тѣй и на зло-обычнаго, ако и добро да струвашъ; но въ права любовь го не можъ приведи. Онзи който съ лукавы-тѣ пріятелствува, съ надежда да е попочтенъ, приличенъ е на оногози, който сѣе по море-то жито.

Брате ! за любовь Божію, струвай добро колко можешъ, на добрыя и на злыя струвай добро; зацо Богъ ще ти равно заплати. Но пазисе отъ лукавы чловѣцы, кои-то носятъ на езика си медъ, а въ сърдце-то си ядъ.

Ж.

Жаль ми е много; зацо чловѣкъ въ цѣ-лыя си животъ може придоби безчетъ, или хі-